

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

červenec–srpen 2013

V Denním centru sv. Ludmily Oblastní Charity Uherské Hradiště, v nových prostorách improvizovaného divadelního sálu, si klienti zahráli pohádku o černokněžníkovi. Více než půl roku nacvičovali pod vedením herce Slováckého divadla Jana Horáka. Pohádku napsal a kulisy navrhoval Vítek Pochylý, který se velmi dobře zhostil hlavní role černokněžníka. Další role krále, královny, princezny, prince, dvorního šaška, strážce nebo komorníků obsadili klienti centra, nad vším bděla vedoucí DC Jana Dohnalová a její kolegyně Lenka Kaňovská, Petra Hyblerová, sestra Jana Lukáčová a Hana Matějková. Všem patří vřelé poděkování a obdiv.

obsah

OBSAH

Duchovní slovo:

Znamení doby: Mít Boha ve svém životě na prvním místě.....2

Mladí poutníci z celé republiky se zúčastnili setkání s papežem v Rio de Janeiru.....2

Zprávy z diecéze:

Prezentace Arcidiecézní charity Olomouc na národní velehradské pouti.....3

Z FCH/OCH:

Kroměříž, Luhačovice, Olomouc, Otrokovice, Svitavy, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín.....4–19

CARITAS – VOŠs Olomouc:

V létě pro vás připravujeme podzimní překvapení.....19

Humanitární pomoc:

Charita připravila „úklidové“ balíčky pro domácnosti.....19

Charita ČR rozděljuje peníze z povodňové sbírky. Půl milionu eur přispěli Němci.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Znamení doby: Mít Boha ve svém životě na prvním místě

Milí charitní spolupracovníci, na dovolené jsem dostal knihu, v jejímž podtitulu je uvedeno „znamení doby“. To mne vždycky zajímalo. Co je důležité, podstatné, rozhodující právě teď? Píše se v ní mj. o tom, že asi před měsícem jsem se setkal s mladíkem, který se v léčebně chce dostat ze závislosti na drogách. Začal je brát, protože toužil po štěstí. Ty chvíle umělého štěstí prožíval, ovšem s tím důsledkem, že se za čas dostal na ulici jako bezdomovec a lidé si před ním uplivovali. Toto pohrdání jej hluboce zraňovalo. Teď se opravdu snaží ze závislosti dostat, upřímně se snaží o obrácení. Napsal si dobré vlastnosti, kterých chce dosáhnout. Přinesl jsem mu Bibli, kterou chtěl číst. Poté, co dostal rozhrěšení, a pomodlili jsme se modlitbu odčinění, řekl několik vět, v polovině větu přerušil, narovnal se, vydechl a řekl s překvapením: „Já jsem volný, já mám radost!“ To jsou jeho první kroky na smysluplné cestě. „Je vidět, že člověk usiluje o nekonečné potěšení, chce rozkoš až k maximu, chce nekonečno. Ale kde není Boha, nedostane to. Tu si pak sám musí vytvářet něco nepravého, nepravé nekonečno.

Toto je znamením doby, které nám musí být právě jako křesťanům naléhavou výzvou. Musíme zviditelňovat, i svým životem, že nekonečnost, kterou člověk potřebuje, může přicházet jen od Boha...

Že musíme takřikajíc zmobilizovat všechny síly a všechno dobro, aby pravá rážba vystoupila proti falešné – a aby tímto způsobem mohl být přefat a zastaven koloběh zla...

K obrácení patří, aby člověk opět postavil Boha na 1. místo. Všechno se pak změní... A aby se člověk zase ptal po Božích slovech, aby je bral jako skutečnosti a nechával je svítit do vlastního života. Musíme se takřikajíc opět odvážit expe-

rimentu s Bohem – nechat ho, aby nám působil do společnosti,“ řekl Benedikt XVI. v rozhovorech s Peterem Seewaldem, uveřejněných v knize Světlo světa.

Být dobrou půdou, která přijímá Boží slovo a nechá jej růst, k tomu povzbuzoval také papež František mladé v Riu. Kromě přijetí Božího slova a jeho růstu zdůraznil i potřebu tréninku. Podobně jako trénují sportovci, kteří usilují o světový pohár. Řekl: „Ježíš nám nabízí něco mnohem více než Světový pohár! Nabízí nám možnost plodného a šťastného života a nabízí nám také budoucnost, která nebude mít konce, život věčný spolu s Ním. To nám nabízí Ježíš. Avšak žádá po nás, abychom zaplatili vstup, a to znamená trénovat, abychom ‚byli ve formě‘, beze strachu se vyrovnávali se životními situacemi a dosvědčovali svoji víru. Dialogem s Ním: modlitbou. Zeptám se, ale odpovězte ve svém srdci, nikoli nahlas, ale mlčky. Modlím se? Každý si odpověz. Mluvím s Ježíšem anebo mám strach ze ztišení? Dovolím, aby Duch svatý mluvil v mém srdci? Ptám se Ježíše: Co chceš, abych udělal? To znamená cvičit, trénovat. Ptejte se Ježíše, mluvte s Ježíšem. A když se v životě spletete, uklouznete, dopustíte-li se něčeho zlého, nemějte strach. Řekněte: Ježíši, podívej, co jsem udělal. Co mám nyní dělat? Vždycky však s Ježíšem mluvte, v dobrém i ve zlém, když uděláte něco dobrého, i když se dopustíte něčeho zlého. Nemějte z Něho strach! Toto je modlitba. A tak se cvičíte v dialogu s Ježíšem, v tomto misi-onářském učednictví! Svátostmi, které dávají růst Jeho přítomnosti v nás a přizpůsobují nás Kristu. Bratrskou láskou, uměním naslouchat, chápat, odpouštět, přijímat, pomáhat druhému, každému člověku bez vylučování nebo odsouvání na okraj.“

P. Bohumír

Celý text promluvy při vigílii najdete na <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=18628>

Mladí poutníci z celé republiky se zúčastnili setkání s papežem v Rio de Janeiru

Na 150 mladých lidí z celé ČR v čele s českobudějovickým světícím biskupem Pavlem Posádem se v pondělí 22. července přesunulo autobusy přímo do Ria de Janeira. Spolu s kardinálem Dominikem Dukou, který do Brazílie přiletěl v úterý 23. července, se zúčastnili zahájení Světových dní mládeže mši sv. na pláži Copacabana. Tato večerní mše s arcibiskupem Ria Mons. Orani João Tempestem oficiálně zahájila program 28. světového dne mládeže.

Od středy 24. do pátku 26. července 2013 se program dělil na dvě části. Dopoledne se v sále farnosti Imaculada Conceição, která byla domovem české poutnické skupiny, vždy konala katecheze a česká mše svatá. Po obědě se mladí lidé rozešli na nejrůznější programy Festivalu mládeže, který v celém městě

nabízel kulturní, hudební, sportovní či duchovní programy. Ve středu 24. července přišel mezi mladé generální konzul ČR v São Paulo Pavel Procházka s delegací českých krajanů z Batayporã, pro které kardinál D. Duka požehnal sošku Pražského Jezulátka. Požehnání proběhlo při mši svaté od 12.00 brazilského času za přítomnosti delegace z Batayporã (biskup místní diecéze Navirai Dom Ettore Dotti, paní Dione Hashio-ka, poslankyně za brazilský stát Mato Grosso do Sul, kde Bataypora leží, farář z Bataypora Joel Goncalves da Silva). Batayporã (česky Baťova Dobrá Voda) je město v Mato Grosso do Sul, které bylo založeno roku 1967 jako vyvrcholení projektu Jana Antonína Bati z roku 1953.

Ve čtvrtek od 18.00 se čeští poutníci mohli zúčastnit opět na pláži Copacabana úvodního setkání s papežem Františkem.

V pátek 25. července si mladí lidé z České republiky volili jednu ze dvou podvečerních křížových cest. Buď s papežem Františkem na pláži Copacabana, nebo na pláži ve farnosti, ve které probíhal český program.

Sobota patřila při světových dnech mládeže již tradičně pěší pouti. V Rio de Janeiru byla jejím cílem plocha Campus fidei

– Guaratiba, kde od 19.00 proběhlo večerní setkání se Svatým otcem. Na tomto místě pak poutníci přespalí a ráno se opět sešli s papežem. Od 10.00 zdejšího času s ním pak slavili nedělní mši svatou. Tím bylo toto světové setkání mládeže završeno. V pondělí 29. července se pak ještě 60 členů české výpravy, spolu se skupinou mladých lidí z hostitelské farnosti v Riu a kardinálem D. Dukou, vydalo na pouť do 250 km vzdáleného poutního místa Aparecida, kde od 13.00 téhož dne slavi-

li mši svatou. Ještě před svým odletem, v úterý 30. července 2013, kardinál Duka se skupinou mládeže slavil od 13.00 mši svatou v kapli sochy Krista na Corcovado (legendární socha nad městem). Poslední naši poutníci se do ČR vrátili v pátek 1. srpna večer.

*P. Jan Balík,
ředitel Sekce pro mládež ČBK (působí v Brazílii)*

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Prezentace Arcidiecézní charity Olomouc na národní velehradské pouti

Návštěvníci letošních oslav 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velehradě mohli mezi nepřeborným množstvím stánků také letos zabloudit na nádvoří velehradské základní školy, tentokrát ne do stánku, ale rovnou do stanů. Ty zde postavili už ve středu večer pracovníci Charit olomoucké arcidiecéze, aby v nich během obou pouťových dní prezentovali charitní dílo.

Návštěvníci se tak mohli seznámit na banerech nejen s posláním Charity a jejími hlavními službami, ale také s krizovým povodňovým programem, díky kterému opět při letošních povodních naši spolupracovníci pomáhali stovkám lidí po celé republice. Před stany byly k vidění také různé charitní automobily, jako na-

příklad vozidlo do kopcovitých terénů nebo vozidlo upravené pro přepravu znevýhodněných klientů upoutaných na invalidní vozík. Dalším prvkem, který bezesporu přitahoval pozornost i zvědavé dotazy návštěvníků, byla různorodá plejáda kompenzačních pomůcek, včetně polohovacího lůžka. „Je dobré, že se tady člověk může zastavit i u něčeho jiného než u párků a cukrové vaty. Podívat se a doptat, jak tyhle věci fungují, protože nikdo z nás nemůže tušit, kdy je bude on sám nebo někdo z jeho blízkých potřebovat,“ zamyslel se nad chodítky poutníků z nedalekých Traplic. „O některých službách čtu poprvé. Je dobře, že lidé nemusí být ve stáří na všechno sami,“ přidala svůj pohled paní, která na Velehrad i s manželem putuje pravidelně až od Břeclavi.

Během obou dní se ve stanech zastavily desítky poutníků, charitních pracovníků, představitelů politické scény i duchovních. Pracovníci a dobrovolníci zúčastněných Charit zájemcům měřili krevní tlak, hladinu cukru a už tradičně jako každý rok při národní pouti dobrovolníci roznášeli po okolním areálu nafouknuté balonky, o které je vždy především z řad dětí veliký zájem. Na všechny kromě přátelského přijetí, možnosti odpočinku a občerstvení, zakoupení výrobků chráněných a terapeutických dílen arcidiecézní charity čekala i možnost odpovědět na ACHO-kvíz a zapojit se tak do soutěže o lákavé ceny, jež věnovala společnost T-mobile.

O co naopak soutěžit nemuseli, byly úsměvy, vřidnost a ochota přítomných pracovníků, kterým patří velký dík.

*Terezie Fojtíková,
pracovnice Oblastní charity Uherský Brod*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Kroměříž

Konference s názvem Ven z ulity je věnovaná jedinečnému projektu
Život za plotem

V hlavním sále Psychiatrické nemocnice v Kroměříži proběhne 26. 9. 2013 od 9:00 hodin konference věnovaná jedinečnému projektu „Život za plotem“.

Pod tímto názvem se kroměřížské Charitě podařilo v polovině roku 2011 zahájit jedinečný projekt na podporu lidí s chronickým duševním onemocněním. Projekt „Život za plotem“ vznikl díky grantu z Evropského sociálního fondu na období od 1. července 2011 do 31. prosince 2013.

Doposud služba, nazvaná Sociální rehabilitace ZAHRADA, podpořila 63 lidí s chronickým duševním onemocněním, kteří byli ve

většině případů pacienti Psychiatrické nemocnice v Kroměříži, jež je po celou dobu hlavním partnerem projektu.

Pobytová služba Sociální rehabilitace ZAHRADA je uživateli poskytována individuálně, maximálně však po dobu jednoho roku. Poté, co si uživatelé služby formou návratu natrénují samostatné fungování a následně zůstanou na území Kroměříže, mohou dále využívat podporu služby prostřednictvím terénních pracovníků, kteří pak navštěvují uživatele v místě bydliště.

„Jsem velmi ráda, že se podařilo zrealizovat takovou službu, která nabízí následnou podporu lidem, kteří ukončují hospitalizaci a ne-

mají dostatek sil či odvahy vrhnout se opětovně do tohoto hektického a složitého světa. Zvláště pak v případě, kdy v našem městě sídlí psychiatrická nemocnice s více jak 1000 lůžky. Těší mě, že díky evropským fondům a spolupráci právě s Psychiatrickou nemocnicí v Kroměříži se toto podařilo,“ říká ředitelka Oblastní charity Kroměříž Mgr. Anna Valachová, Dis.

Jelikož se ukončení projektu blíží, služba Sociální rehabilitace ZAHRADA pořádá konferenci pod názvem „Ven z ulity“. Tato konference se zaměřuje nejen na celý průběh projektu „Život za plotem“, ale také zachycuje odkaz současné situace a věnuje se reformě psychiatrické péče.

Na konferenci vystoupí se svými příspěvky zakladatelka projektu Mgr. Věra Leona Martinková, vedoucí služby Bc. Jitka Bittnerová, která shrne průběh a výsledky fungování projektu, ředitel Psychiatrické nemocnice v Kroměříži MUDr. Petr Možný, ředitel Psychiatrické nemocnice Bohnice MUDr. Martin Holý a jiní odborníci, kteří tahají za pomyslný provaz stejným směrem, jenž směřuje ke zkvalitnění života lidí s duševním onemocněním.

Účast na konferenci je bezplatná a účastník obdrží osvědčení o absolvování, které je možné zahrnout do vzdělávání dle Zákona č. 108/2006 Sb. O sociálních službách. Celá konference je také zařazena do kreditního systému vzdělávání České asociace sester a účast na ní je ohodnocena 4 kredity. Platí pro všeobecné sestry a zdravotně sociální pracovníky.

Další informace podá:

Bc. Jitka Bittnerová,
vedoucí služby Sociální rehabilitace ZAHRADA

Na Kopečku 1480, 767 01 Kroměříž
tel. 573 334 017, mobil 734 788 081
jitka.bittnerova@kromeriz.charita.cz

Oblastní charita Kroměříž
Ztracená 63
www.kromeriz.charita.cz

Sociální rehabilitace ZAHRADA
Na Kopečku 1480, Kroměříž
Tel.: 573 334 017
Email: zahrada@kromeriz.charita.cz

Oblastní charita Kroměříž
Sociální rehabilitace ZAHRADA
Vás zve na

KONFERENCI
pořádanou k ukončení projektu „Život za plotem – sociální rehabilitace osob s chronickým duševním onemocněním“ nazvanou

„VEN Z ULITY“
pod záštitou radní Zlínského kraje Mgr. Taťany Nersesjan
dne 26. září 2013 v 9.00
hlavní sál Psychiatrické nemocnice v Kroměříži
Havlíčková 1265, Kroměříž

Program konference:

8.30 – 9.00	Prezence a uvítání účastníků
9.00 – 9.10	Úvodní slovo, Mgr. Taťana Nersesjan , radní Zlínského kraje
9.10 – 9.30	Mgr. Věra Leona Martinková , zakladatelka projektu, vedoucí Domova sv. Kříže Kroměříž Vznik projektu „Život za plotem“
9.30 – 10.00	Bc. Jitka Bittnerová , vedoucí služby Shrnutí průběhu realizace projektu „Život za plotem“
10.00 – 10.30	Mgr. Barbora Medková, Mgr. Aneta Bílková , sociální a terénní pracovnice Případové studie uživatelů služby
10.30 – 11.00	Přestávka, občerstvení
11.00 – 11.30	MUDr. Petr Možný , ředitel Psychiatrické nemocnice v Kroměříži Přínosy a limity spolupráce Psychiatrické nemocnice v Kroměříži a sociální služby Sociální rehabilitace ZAHRADA
11.30 – 12.10	Jan Jaroš , ředitel o. s. Kolumbus Začleňování osob s duševním onemocněním do společnosti – Pomáháme si sami
12.10 – 12.40	Přestávka, občerstvení
12.40 – 13.20	MUDr. Martin Holý , ředitel Psychiatrické nemocnice Bohnice Obecně k reformě psychiatrické péče, kroky PN Bohnice v komunitní péči a dosavadní výsledky práce
13.20 – 14.00	PhDr. Ivan Duškov , koordinátor přípravy Strategie reformy psychiatrické péče, MZ Reforma psychiatrické péče
14.00 – 14.30	Závěrečná diskuze

Konferenci bude moderovat Mgr. Věra Leona Martinková.
Účast na konferenci je bezplatná. Účastníci obdrží osvědčení o jejím absolvování.
Výstava prací a výrobků uživatelů služby bude probíhat ve foyer hlavního sálu Psychiatrické nemocnice v Kroměříži.
Informace o službě naleznete na webu www.kromeriz.charita.cz, www.zahrada-charita.webnode.cz či na sociální síti facebook

evropský
sociální
fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Tento projekt je financován z prostředků ESF prostřednictvím OP LZZ a státního rozpočtu ČR.

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Pout' dětí na Velehrad

Slavíme významné jubileum. Je tomu letos právě 1150 let od příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Proto Charita Svaté rodiny Luhačovice a Římskokatolická farnost Luhačovice pozvala děti, tříkrálové koledníčky, jejich asistenty a kamarády na dětskou pout' na Velehrad.

Naše pout' začala v sobotu 15. června na vlakovém nádraží v Luhačovicích. Cestou do Starého Města se k nám připojili poutníci z Polichna a Biskupic. Od železniční stanice ve Starém Městě jsme šli po nově vybudované poutní stezce, kterou lemovaly sochařské

výjevy dvaceti tajemství růžence. Někteří se k nám připojili i na kolech, tak se nás na Velehradě sešlo přes osmdesát poutníků.

V deset hodin jsme se sešli na mši svatou. Po ní jsme navštívili hřbitov, kde odpočívá Pater Rudolf Vašíček, který sloužil v luhačovické farnosti v osmdesátých letech minulého století. Náš další program probíhal v přilehlé obci Modrá, kde jsme navštívili archeoskanzen a vodní svět Živá voda. Po občerstvení na Stojanově následoval odpolední program ve velehradské bazilice. Do komentované prohlídky s průvodcem se aktivně zapojily i děti. Seznámily se s bohatou historií stavby a nejhodnotnějšími částmi výzdoby. Nadšení ze zážitků byli i doprovázející rodiče a dospělí děti.

Po náročném celodenním programu, doprovázeném teplým počasím, jsme se přesunuli autobusem zpět na vlakové nádraží. Našli se však i zdatnější poutníci, kteří šli z Velehradu zpět na vlak pěšky.

Byl to příjemně strávený den a již nyní se těšíme zase za rok na další setkání

*Mgr. Karel Adámek,
koordinátor dobrovolníků*

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Podpořili jste činnost Charity Luhačovice svým nákupem

Máme za sebou SEKÁČ V CHARITĚ LUHAČOVICE, který pro velký zájmena ještě zopakujeme na konci srpna. Tato akce se uskutečnila poprvé před rokem, kdy jsme se takto snažili upozornit na nedostatek financí a důležitost individuálního dárcovství.

Potěšilo nás, že jste nás navštívili ve dnech 26.–28. 6. 2013

OZNÁMENÍ

Farní knihovna

HLEDÁ

DOBROVOLNÍKA

14:30 - 15:30

Charita Luhačovice, Hradisko 100

Farní knihovna zahájila svůj provoz 11. 3. 2013.

Knihovna je otevřena každé pondělí od 14:30 do 15:30 hod.

Farní knihovna se nachází ze zadní strany Charity Luhačovice.

Zapůjčování knih je bezplatné. Mnohokrát děkujeme všem, kteří se podíleli na tvorbě nové farní knihovny.

Kontakt:

Mgr. Lenka Semelová, DiS.

731 402 043, info@luhacovice.charita.cz

a podpořili jste nás svým nákupem v naší další činnosti. Otevřeno jsme měli ještě v pondělí, protože zboží bylo opravdu dost. Veškerý sortiment jsme prodávali za dvacet korun s možností dobrovolného příspěvku do kasičky. Celkový výtěžek činí 5384 Kč a to DÍKY VÁM. Dík patří také dobrovolníkům za pomoc s chystáním a prodejem.

Oblečení a jiné doplňky věnovali lidé z celého kraje za účelem dalšího prodeje. Část značkového oblečení věnovala letos také Korunka Luhačovice ze svého dobročinného bazaru.

Děkujeme za vaši podporu a pro velký zájem budeme tuto akci opakovat ještě v posledním srpnovém týdnu. Sledujte proto naše vývěsky např. u nákupního střediska nebo naše facebookové stránky či www.luhacovice.charita.cz.

Tato akce vznikla z iniciativy zaměstnanců a přátel Charity Sv. Rodiny Luhačovice na podporu její činnosti.

*Mgr. Anna Martincová,
vedoucí a sociální pracovnice Poradny SPOLU, PR a propagace*

Charita Olomouc Až se zima zeptá

Koordinátorky dobrovolnických aktivit Charity Olomouc i jejich pomocníci již pracují na přípravě Tříkrálové sbírky 2014. Zdá se vám to brzo? Vězte, že i zde platí ono pořekadlo v záhlaví článku. Dobrovolníci již vyrobili na 40 tříkrálových korunek, byla rovněž vyhlášena sbírka materiálu pro šití kolednických kostýmů. S velkou vděčností jsme přijali materiální dar v podobě textilií na šití tříkrálových plášťů ze Střediska SOS pro vzájemnou pomoc ob-

čanů a také z Humanitárního skladu ACHO. Středisko SOS nám rovněž darovalo arabský kostým, ke kterému chybí již jenom vyrobit turban. V průběhu léta jsme se pustili do šití kostýmů, k čemuž uvítáme další materiální i dobrovolnickou pomoc.

*Mgr. František Jemelka,
asistent PR*

Sociální poradenství opět v Těšeticích a Velké Bystřici

Charita Olomouc opět od září 2013 zahájí poskytování odborného sociálního poradenství, a to na městském úřadě ve Velké Bystřici i na OÚ v Těšeticích u Olomouce. První možnost setkání proběhne již v úterý 3. září, resp. čtvrtek 19. září 2013. Můžeme nabídnout pomoc s vyřizováním sociálních dávek, důchodů, sociální pomoci, poradíme

v případě zadluženosti, exekucí, zaměstnanosti, bytové problematiky aj.

*PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska*

Charita Olomouc končí s programem Nový Prostor

Narůstající počet lidí v nouzi i jejich neustále se zhoršující situace působí Charitě Olomouc nemalé problémy. Letos se navíc většina služeb pro lidi bez domova dostala do červených čísel. „V těchto podmínkách jsme nuceni přemýšlet o tom, které služby a v jakém rozsahu budeme nadále poskytovat. Právě program Nový Prostor jsme tedy nuceni po zvážení všech okolností ukončit. Tato aktivita je v Olomouci tradiční a především studenti si na ni zvykli. Věříme tedy v to, že se jí podaří zachovat,“ popsal situaci Petr Prinz, vedoucí charitního Střediska Samaritán pro lidi bez domova. Občanské sdružení Nový prostor jedná o předání projektu s organizací Podané ruce. „Bude-li ze strany případného nového realizátora zájem, rádi mu poskytneme naše zkušenosti a praktické rady,“ potvrdil snahu o nalezení řešení Prinz. Služby Střediska Samaritán ročně pomohou mnoha stovkám lidí. Nový Prostor je aktivita, která je pozitivně vidět. Týká se však jen nepatrného počtu lidí bez domova a mnohdy nepřináší očekávaný efekt. Někteří prodejci totiž časopis prodávají dlouhou dobu, a je otázkou, jakého posunu

u nich můžeme dosáhnout. „Došli jsme k závěru, že naše práce v jiných oblastech má významnější dopad, ač to tak veřejnost mnohdy nevnímá. Potřebujeme naše pracovníky i zdroje využít pro další služby, především terénní program či denní centrum, kde jsme již museli snížit úvazky,“ vysvětluje Prinz.

Středisko Samaritán má na 30 zaměstnanců, kteří svou činností pokrývají řešení široké škály problémů související s bezdomovectvím. Naše kapacity budou i nadále využívány k efektivní pomoci nejpotřebnějším. Rozvíjíme nové způsoby práce a uspořené čas využijeme k intenzivní podpoře několika desítek lidí, na něž nám dosud kapacita především denního centra či terénního programu nestačila.

Středisko Samaritán pro lidi bez domova v Olomouci realizovalo projekt Nový Prostor 12 let.

*Mgr. František Jemelka,
asistent PR*

Charita Otrokovice

VI. ročník turnaje v petangue

Ve čtvrtek 20. června 2013 jsme se zúčastnili VI. ročníku Krajského kola soutěže v petangue, který se konal jako

každý rok v Domově pro seniory na Burešově. Naše mužstvo, ve složení paní Ludmila Košťalová a pánové Karel Bubela a Rostislav Nudni, jelo obhajovat loňské druhé místo. Proto naši senioři nenechali nic náhodě a poctivě trénovali na nově vytvořeném petanguovém hřišti na zahradě domova.

I když se v den soutěže pohybovala teplota vzduchu okolo 35 °C, naše mužstvo bojovalo urputně o každý bod. Úsilí se nakonec vyplatilo a získali jsme krásné třetí místo!!!

Jeden z členů našeho týmu, pan Karel Bubela (91 let) získal také pohár pro nejstaršího účastníka soutěže a naše družstvo také patřilo k nejstarším na turnaji, součet věku týmu byl 256 let.

Tímto děkuju celému týmu za pěknou reprezentaci Charitního domova Otrokovice a přeju sportovcům hodně sil do dalších dnů.

Mgr. Zdeňka Vlčková,
vedoucí domova

Charita Svitavy

Dobrovolníci pomáhají ve Světlance

Do Světlanky – centra denních služeb dochází řada dobrovolníků. Pro uživatele si připravují pestrý program a obohacují tak jejich čas. Již několik let spolupracujeme s dobrovolnicí Kateřinou Pevnou, která do centra dochází třikrát týdně. Jednou za 14 dní je na programu dramaterapie s lidmi se zdravotním postižením, kterou vede Michal Kadlec. Senioři mají zase možnost účastnit se dramahodinky s Kristýnou Zámečnickovou. Na mše sv. a kulturní akce zajišťují doprovody naši dobrovolníci Josef Bodeček a Helena Kolečkářová. Nově přichozím dobrovolníkem je Daniel Sasu Agyapong z Ghany, který žije v současné době ve Svitavách a naši službu si sám vyhledal. S uživateli tráví svůj čas každý pátek, nejčastěji při muzikoterapii, ale i dalších aktivitách jako je canisterapie nebo tvoření.

Za zmínku nepochybně stojí také zahraniční dobrovolníci Mateřského a rodinného centra Krůček Svitavy. V současnosti spolupracujeme se Zoraidou, která pochází ze Španělska a Olgou, která

má svůj domov v Rusku. S MC Krůček spolupracujeme již několik let, během kterých jsme mohli poznat mnoho zahraničních dobrovolníků, např. z Francie, Portugalska či Gruzie. Na všechny dobrovolníky moc rádi vzpomínáme, s některými jsme v kontaktu i po jejich pobytu v naší republice.

Všichni dobrovolníci představují pro uživatele Světlanky – CDS vítanou možnost seznamovat se s lidmi různých povolání, zájmů a znalostí, dovídat se nové informace o cizích zemích, tradicích a kulturních zvyklostech. V neposlední řadě také umožňují některým uživatelům procvičit a zdokonalit si své znalosti z angličtiny, kterou se ve Světlance učí.

Všem dobrovolníkům, kteří k nám do Světlanky chodí, děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Mgr. Vladimír Riedl a kolektiv

Indický večer ve svitavské Fabrice provázely klasické tance Kathak a Bharata Natyam

Charita Svitavy od roku 2011 spolupracuje s Centrem na podporu integrace cizinců v Pardubickém kraji. V roce 2011 jsme společně uspořádali koncert Podzimní listy v duchu ruských romancí 19. století. V roce 2012 se uskutečnil tzv. Mongolský večer, při kterém jsme měli možnost poznat mongolskou kulturu (hudbu i tanec), ale i krásy této země z fotografií a ochutnat i tradiční mongolská jídla. Na tuto spolupráci Charita Svitavy navázala i letos. V pondělí 24. června 2013 se ve svitavské Fabrice uskutečnil Indický večer, jehož účastníci měli možnost poznat Indii z fotografií, dozvědět se informace o zemi, o lidech, poznat dva klasické indické tance a naučit se řeč rukou, tzv. mudry.

Večer, který provázely klasické indické tance, byl rozdělen do dvou bloků. Každý blok začínal tanečním vystoupením a končil rozhovorem. V prvním bloku proběhl rozhovor s cestovatelkou a sociální a kulturní antropoložkou Klárou Suchou, která představila výstavu svých fotografií „Lidé Sedmi sester“, která ve foyer svitavské Fabriky byla ke zhlédnutí do konce července 2013. V druhém bloku proběhl rozhovor s tanečnicemi o tancích a jejich motivaci tyto tance prezentovat na veřejnosti.

Fotografka Klára Suchá byla v Indii šestkrát, z 28 indických států jich navštívila 24. Dohromady v Indii strávila dva roky. V severní Indii prováděla výzkum o postavení ženy v oblasti Banda (stát Uttar Pradéš). V diskusi měli účastníci Indického večera možnost se dozvědět zajímavé informace o dopravě, o indické kuchyni a rodných tradicích.

Taneční vystoupení nelze slovy ani fotografiemi popsat. Klidné pasáže střídaly otočky, celé vystoupení provázely neustálý rachot rolniček, které měly tanečnice na nohách. Mezi diváky, kteří ani nedutali, byly i malé děti, které téměř dvě hodiny vydržely program sledovat. Takový to byl zážitek. Tanečnice každý tanec představily, přiblížily divákům děj, který tancem vyprávěly.

Z celkového počtu devíti klasických tanců jsme měli možnost poznat dva: Kathak a Bharata Natyam. Tyto tance mají společný původ a význam. Všechny tance byly původně chrámové; z chrámů se v současnosti přesunuly do divadel. Každý tanec také vypráví svůj příběh. Síla indických tanců je v síle myšlenky a vnitřního porozumění tanečnicka. Klasický tanec má jasně daná pravidla. Improvizovat může při dodržení těchto pravidel pouze zkušený tanečník, který musí dobře znát i teoretickou část tance. Každý tanec má své specifické oblečení pro konkrétní specifickou techniku.

Kathak vznikl v severní Indii a tančili jej především muži. Tento tanec se učí od 4 let; tanečník musí projít sedm let tvrdého výcviku, než vystoupí na veřejnosti. Na tomto tanci je výrazná práce nohou, piruety a ladné pohyby rukou. Na oblečení upoutají pozornost taneční kalhoty, sukně široká tak, aby vznikl efekt při otočkách. Tento tanec na Indickém večeru představily Ivana Hessová a Božena Nesvačilová. Obě dvě se tomuto tanci věnují profesionálně (více informací na <http://www.kathak.wz.cz>).

Bharata Natyam vznikl v jižní Indii a je doménou žen. Tanec je značně dramatictější než kathak, často se střídá abstraktní tanec s výrazovým. Zaujmu vás sklady na sukni a bohaté šperky, které původně byly určeny pro božstva. Tanečnice Rásabiháří začala tento tanec studovat v Indii v roce 1998; od roku 2004 je kvalifikovaným odborníkem – nyní tento tanec profesionálně vyučuje nejen v České republice, ale také v Indii (více informací na <http://www.rasabihari.com>).

Přesto, že přišlo málo návštěvníků, panovala v sále pozitivní atmosféra. Věřím, že se návštěvníkům program líbil, že odcházeli domů spokojeni i přesto, že nebyl představen projekt Adopce na dálku®. Velký dík za výbornou spolupráci patří Centru na podporu integrace cizinců v Pardubickém kraji, Vendule Peškové za to, že se zhostila úlohy moderátora, Kláře Suché za prezentaci fotografií a tanečnicím Ivaně Hessové, Boženě Nesvačilové a Rásabiháří za nevšední zážitek. Poděkování patří také Středisku kulturních služeb Svitavy za zapůjčení sálu.

Bc. David Šmída

Výlet do Koclířova

Koclířov je od Svitav coby kamenem dohodil. Skrývá se v něm mariánské poutní místo, sídlo Českomoravské Fatimy – Fatimského apoštolátu, umístěné v bývalém klášteře redemptoristů z roku 1850. Součástí poutního místa je i kostel Sv. Jakuba Staršího a sv. Filomény. I proto se stal cílem výletu uživatelů CDS Světlanka, uskutečněném 16. 7. 2013. Odjíždělo se v 9. 30 dvěma auty. Na recepci již nás očekávala laskavá paní Ludmila Přidalová. Začali jsme ve Dvorní cukrárně, kde nás během kávy seznámila s činností Fatimy. Všichni dostali letáčky a materiály vztahující se k tomuto příjemnému místu. Po občerstvení jsme za doprovodu paní Ludmily prošli areál. Procházku kapličky Panny Marie po schodech k Cestě bolesti a radosti P. Hloucha

absolvovali ti, kterým nohy ještě dobře slouží. S ostatními jsme se sešli u sochy Jana Pavla II., kde pokračoval výklad. Odtud jsme pokračovali v obchůzce kolem kaple Božího hrobu. Než se všichni shromáždili, část výletníků zde strávila chvíli ztišení. Kostel svatého Jakuba Staršího a sv. Filomény stojí na místě velmi dlouho. Farní kostel je v Koclířově poprvé doložen v listině arcibiskupa Arnošta z Pardubic z 3. prosince 1349, v níž jsou vypsány farní kostely, jež by měly připadnout nově zakládané litomyšlské diecézi. Usadili jsme se v jeho lavicích, zprostředkovaně přičichli k jeho historii, do amfory pod

sochou Panny Marie vhodili své prosby a věřící se společně pomodlili. Ostatním přišel vhod chládek, neboť sluníčko nám přálo až moc.

Čas se nachýlil a byla doba oběda. Poděkovali jsme paní Ludmile za prohlídku a seznámení s místem. V restauraci Fatima si všichni vybrali dobrý oběd. Zbýl čas i na pár informací v recepci a nákup pohledů a upomínkových předmětů.

Spokojení jsme po 14. hodině dorazili zpátky do Svitav.

Miriam Holubcová,
pastorační asistentka

Oblastní charita Uherský Brod 100 let paní Šustkové z Korytné

Komu z nás se poštěstí a oslaví se svými nejbližšími úctyhodné 100. narozeniny? Právě takové jubileum oslavila naše uživatelka paní Marie Šustková.

Narodila se 22. 7. 1913 v Uherském Brodě. Zde také prožila své dětství a mládí. Měla tři bratry a pocházela z chudých rodinných poměrů. Po ukončení základní školy nastoupila jako zubní sestra k MUDr. Schönové. Ta však kvůli židovskému původu byla v roce 1938 nucena uprchnout do Palestiny. Paní Šustková ve svém zaměstnání pokračovala

u MUDr. Dostálové až do roku 1948, kdy paní doktorka přenesla své působíště do Olomouce. Paní Šustková poté našla nové zaměstnání ve Frutě Uh. Brod, kde pracovala až do důchodu.

V roce 1939 se provdala za Jana Šustka, se kterým vychovala dvě děti, dceru Janu a syna Václava. Jejím největším koníčkem byly ruční práce a zahradničení. Po smrti manžela v roce 1999 se přestěhovala do domu své dcery do Šumic.

Oslavy jubilea probíhaly dva dny. V neděli 21. 7. 2013 byla v místním kostele sv. Václava sloužena mše svatá otcem Petrem Martinkou na poděkování za 100 let života a dar zdraví, které se společně s příbuznými paní Šustkové zúčastnil i celý personál Pečovatelství služby. Po mši paní Šustkové zahrála dechová hudba Korytňanka a zahradu našeho Domu s pečovatelskou službou zaplnili gratulanti a rodina paní Šustkové. Mezi gratulanty nechyběli ostatní uživatelé DPS, ředitel Oblastní charity Uh. Brod ing. Petr Houšť, zastupitelé obce – místostarosta Korytné ing. Ladislav Klon a Ladislav Vacula. Následující den přišel paní Šustkové poblahopřát také starosta Šumic ing. Josef Bartoš.

Paní Šustková žije v DPS Korytná od 4. 1. 2013, ráda čte, luští křížovky a vypráví o svém životě. Těší se pevnému zdraví a úměrně věku i soběstačnosti. Přejeme jí hojnost Božího požehnání do dalších let.

Bc. Jitka Chvilová
vedoucí PS Korytná

Pomoc Oblastní charity Uherský Brod při povodních

V měsíci červnu zasáhly Českou republiku ničivé povodně. Charita ČR proto vyhlásila finanční a materiální sbírku, do které se zapojila i Oblastní charita Uherský Brod. Veřejná sbírka na pomoc oblastem zasaženým povodněmi, která se uskutečnila v Uherském Brodě, vynesla celkem 36 845 Kč. Na finanční pomoc obětem uspořádalo Město Uherský Brod ve spolupráci s Oblastní charitou Uherský Brod benefiční koncert, na kterém vystoupil Orchestr Stanislava Sládka, působící při Základní umělecké škole Uherský Brod. Celkový výtěžek koncertu se vyšplhal až na 22 050 Kč.

V rámci materiální sbírky byl z Uherského Brodu vypraven menší nákladní automobil, který přivezl do potřebných míst základní desinfekční prostředky, hygienické pomůcky a oblečení.

Z Oblastní charity Uherský Brod byly vyslány dva týmy pracovníků vyškolených na terénní sociální práci při mimořádných událostech a psychologickou první pomoc, které pomáhaly jednak se zajišťováním a koordinací pomoci Charity ČR na celostátní úrovni, jednak se zjišťováním akutních potřeb obyvatel v oblastech zasažených povodněmi.

Koordinátor pro dobrovolnictví zorganizoval, po domluvě s místními starosty, pomoc dobrovolníků v obcích Bystřice pod Lopeníkem a Komni.

Děkujeme všem lidem za jejich solidaritu a ochotu pomoci lidem v těžké situaci.

chub

Policie zasahovala v Azylovém domě

Policie ČR měla v osudný pátek plné ruce práce. Děti uživatelů Azylového domu pro matky s dětmi v tísni Uherský Brod totiž slavily svůj svátek, jehož termín se posunul na 7. června a jak se ukázalo, bylo to velmi dobré rozhodnutí. Po dlouhém období dešťů a nešťastných povodní jako zázrakem vysvitlo slunce. A tak jsme mohli hezky oslavit

Mezinárodní den dětí. Do azylového domu se sjeli zástupci Policie České republiky (dále jen PČR) ze Zlína, Uherského Hradiště a Uherského Brodu. A že bylo na co se dívat: na začátek zástupci oddělení služební kynologie PČR předvedli ukázkou výcviku psa – obranu a poslušnost, která pobavila zejména děti. V jednu chvíli některým až

ztuhl úsměv na rtech. Poté si mohly jak děti, tak maminky vyzkoušet tzv. alko brýle. Tyto brýle simulují požití nadměrného množství alkoholu. Chůze v těchto brýlích byla skutečně nesnadná, a tak ve většině případů vrávorající podlehl a jako opilý se kácel na zem. Ale právě to byl správný efekt a nakonec i velká legrace. Potom si děti mohly prohlédnout zblízka vozidlo a motorku, které předvedli zástupci oddělení

silničního dohledu. Cizinecká policie ve společenské místnosti ukázala zájemcům zajímavosti ze své práce – kontrolu dokladů a identifikaci osob, ověřování pravosti bankovek. Děti prošly disciplíny, u kterých se i trochu zapotily. Lovení rybiček procvičilo jejich trpělivost, opičí dráha mrštnost, puzzle představivost, házení na terč přesnost, odhad a koordinaci pohybu. Na řadu přišlo mimo jiné i hledání ukrytého pokladu. Protože soutěžení a hledání pokladu bylo hodně vyčerpávající, bylo potřeba doplnit síly. Díky firmě Voma a Šestákova pekárna si děti pochutnaly na opečeném opravdovém špekáčku.

A co říci na závěr? Letošní den dětí byl skutečně mimořádný nejen díky počasí, ale díky všem, kteří se nezištně zapojili do celého dne. Největší odměnou je bezesporu tvrzení dětí i maminek, že to byl jejich nejhezčí den v azylovém domě.

Velké poděkování směřuje Krajskému oddělení PČR, které připravilo oslavencům opravdu velmi bohatý program, dále dobrovolnicím Natálii a Vendule, maminkám, které pomohly s přípravou, a také pracovníkům azylového domu.

Akci sponzorovaly Potravinový Jirda, Šestákova pekárna, Voma s.r.o., Tekoo, spol. s r.o.

chub

Návštěva uživatelů Terapeutické dílny sv. Justiny v Horním Němčí

Klienti Terapeutické dílny Uherský Brod navštívili 26. 6. 2013 obyvatele Charitního domu sv. Václava Horní Němčí. Po krátkém

posezení při teplém čaji a malém občerstvení v atriu charitního domu se společně vydali na exkurzi do blízké konírny. Zde nás přivítal majitel konírny p. Piruch spolu s manželkou. I přesto, že nám počasí nepřálo, byla exkurze velmi zajímavá. P. Piruch nám představil jednotlivé koně, pochlubil se úspěchy, kterých na dostizích dosáhli, a dokonce mezi námi nechal kolovat pohár za první místo, který získali minulý týden. Někteří z nás se s ním zvětšili – zasloužená trofej za absolvování exkurze v tak nevlídném a sychravém počasí.

Poté jsme se zase všichni vydali zpět do charitního domu. Největší promrzlíci zakotvili v kuchyňce, část zůstala v atriu – jak jinak, než při šálkách horkého čaje. Znovu jsme se tak zahřáli a do odjezdu autobusu si klienti TD spolu s obyvateli CHD zahráli Člověče nezlob se, ve kterém jasně zvítězila Terapeutická dílna, a Pexeso. Přesto, že počasí tentokrát nepřálo tradičnímu posezení na zahradě a opékání špekáčků, jsme společně prožili pěkné odpoledne, které obohatilo obě strany.

Zdena Slabá

Dům s pečovatelskou službou ve Strání slavil 10. výročí

Dny 12. a 13. června se nesly v Domě s pečovatelskou službou ve Strání ve slavnostním duchu. Probíhaly oslavy 10. výročí otevření tohoto domu a provozu Pečovatelské služby v obci Strání a Březová. Základní kámen byl položen a vysvěcen otcem Janem Hrudíkem 21. 9. 2001. Stavbu DPS prováděla firma Hanáček s.r.o. a celková částka byla 27 milionů Kč. Slavnostní otevření a vysvěcení DPS proběhlo dne 13. 1. 2003. Při příležitosti 10. výročí se naši uživatelé, pracovníci – současní i ti minulí – setkali ve společenské místnosti DPS. Pozvání přijala i paní Anežka Hrbáková, která zde pracovala jako vedoucí a spolu s panem Antonínem Zámečnickem, tehdejší starostou obce Strání zahajovala provoz na DPS. S naší pečovatelskou službou úzce spolupracuje bytová a sociální komise obce Strání, jejíž členky byly taktéž pozvány. Ředitel Oblastní charity UB Petr Houšť poděkoval za pomoc a podporu v budování charitního díla, a to jak bývalému vedení DPS a obce Strání, tak i paní Vítězslavě Kubíčkové

za dlouholetou práci ve zdravotně sociální oblasti a za členství v radě Charity, a paní Boženě Popelkové za velmi vstřícnou pomoc a spolupráci ve věcech týkajících se obyvatelů a provozu DPS.

Vážíme si dobré spolupráce s lékaři, kteří byli rovněž pozváni, protože právě oni prostřednictvím Charity naplňují potřeby svých pacientů, našich uživatelů. Ošetrovatelskou péči v DPS zajišťuje Charitní ošetrovatelská služba, a proto přijala pozvání na naše oslavy i její vrchní sestra Martina Marečková.

Při této příležitosti jsme si dovolili také popřát našim letošním jubilantům, kteří se dožívají 80. narozenin: jsou to manželé Matulovi, pan Jan Dudáš a paní Marie Bruštková. Nezapomněli jsme ani na 85. narozeniny, které slaví letos paní Anna Mimochočková, paní Marie Janků a paní Jana Keňová. Všem srdečně blahopřejeme.

Vzpomínky, pěkná písnička v doprovodu harmoniky pana Stanislava Popelky, ale i slzy dojetí. Takové bylo středeční odpoledne v Domě s pečovatelskou službou. Rozcházelí jsme se v dobré náladě, sice ještě „za světla“, ale s vědomím, že to následující odpoledne bude patřit opět nám.

Čtvrteční oslavy jsme zahájili Dnem otevřených dveří. Obyvatelé i návštěvníci si mohli na chodbách DPS prohlédnout panely s fotografiemi, které zobrazovaly výstavbu DPS a aktivity našich uživatelů. Po oslavě jsme prostory společenské místnosti uklidili a připravili ke slavení mše svaté. V části společenské místnosti je nově vybudovaná kaple pro naše uživatele, návštěvy z celé obce Strání, ale i pro pracovníky Charity. Slavnostního svěcení se ujal P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc. Zpěvem mši doprovázel charitní sbor. Velké díky za toto dílo patří našemu duchovnímu otci P. Janu Hrudíkovi, který se ale z důvodu nemoci slavnostní mše nemohl zúčastnit. Po mši svaté následovala prohlídka DPS a na základě

pozvání vedení obce Strání se uskutečnilo malé společenské posezení v restauraci na Zámečku. Mezi pozvané hosty patřila mimo jiné i paní Jarmila Tomancová, bývalá ředitelka Oblastní charity Uherský Brod. Starosta obce Strání Ondřej Benešik a ředitel Oblastní charity UB Petr Houšť zde společně předali ocenění za dlouholetou práci, podporu a pomoc paní Jarmile Tomancové a Mirce Havlíkové. Zde také probíhaly diskuze o radostech a strastech naší práce, vzájemné spolupráci mezi obcí a Charitou a podobně. Je krásné ohlédnout se deset let zpět a říct si, že to, co děláme, má smysl.

*Mirka Havlíková,
vedoucí PS Strání*

Oblastní charita Uherské Hradiště

Dva pracovníci hradištské Charity pomáhali odstraňovat následky po povodních

Po ničivých povodních ze začátku června, které si vyžádaly deset životů a škody za desítky miliard korun, pokračuje úklid a vyčíslování škod. „Z Oblastní charity Uherské Hradiště jsme vyslali dva dobrovolníky z řad našich zaměstnanců do Litoměřic, kde ve dnech 17.–19. června pomáhali odstraňovat následky povodní lidem v domácnostech,“ objasnil koordinátor uherskohradištské Charity pro mimořádné události Zdeněk Vávra.

Jejich třídní popovodní štače začala 17. června v Brně, kde se naši pracovníci – Lenka Polášková a Martin Černý – přidali k dalším dvěma dobrovolníkům z Oblastní charity Blansko. Vybaveni wapkou a dalším úklidovým náradím společně vyrazili na místo určení, do Litoměřic. Tam se všichni ještě téhož dne začlenili do týmu k dobrovolníkům a zaměstnancům Charity Zábřeh a Oblastní charity Znojmo. Prioritou charitní pomoci bylo poskytnout pomocné ruce v zatopených

objektech sloužících pro domácnosti. „Práce spočívaly ve vyklizení veškerého vnitřního vybavení, vyčištění vnitřních prostor s následnou dezinfekcí. A to za použití wapky, bahnocucu a postřikovače, kterým byla nanášena dezinfekce. Následně pak byly vyklizeny i hospodářské budovy, aby bylo zamezeno šíření možných nákaz,“ vysvětlila dobrovolnice a také hlavní účetní zdejší Charity Lenka Polášková.

Ve středu 19. června v odpoledních hodinách bylo na základně monitoringu, který na místě prováděla Charita Zábřeh, zaznamenáno splnění vytyčených cílů a charitní tým ukončil svou činnost. Již od čtvrtka naši dobrovolníci pokračovali ve svých zaměstnáních. Lenka Polášková se vrátila k číslům, účtům a finančním transakcím, a Martin Černý – jako pracovník v sociálních službách v Azylovém bydlení Cusanus, zase ke svým uživatelům, kterým pomáhá v jejich nepříznivé životní situaci.

Oblastní charita UH

Ámosácká plavba

První srpnový den se uskutečnila akce nazvaná Ámosácká plavba. S nedočkavci jsme se potkali v klubu už o čtvrt na devět, s druhou půlkou jsme se viděli až na vlakovém nádraží, kde byl oficiální sraz. Koupili jsme si lístek a v 8:40 hod. jsme frčeli směr Strážnice, cíl: Zámecký park. Tam jsme si dali přetahovanou „holky vs. kluci“ a zahráli hru „na osla“. Poté jsme se již přesunuli k lodi Ámos, kde na nás čekal průvodce s kytarou. Po klidné, asi hodinové projížďce přírodou, naplněné zpěvem a výkladem o vodnicích i historii Baťova kanálu, jsme zakotvili opět v přístavišti. Zde jsme se osvěžili limonádou či zmrzkou, a opět

vyrazili k parku. Na řadu přišly klasické dětské hry – schovka a „cukr, káva...“, u kterých jsme se docela dost nasmáli. Když se čas naklonil, vyrazili jsme prohlídkovou chůzí městem na vlnkové nádraží a odtud odcestovali do Uherského Hradiště, kde se akce oficiálně ukončila.

Akce byla finančně podpořena Zlínským krajem z projektu "Jsem v cajku!" určeného na aktivity prevence rizikových typů chování. Děkujeme!

Text: tým TULipáků

Foto: archiv TULiP

Úsměv léčí

Pracovnice Centra denních služeb pro seniory v měsíci srpnu navštívily pacienty na oddělení LDN v nemocnici v Uherském Hradišti a na poliklinice v Uherském Brodě, kde rozdávaly práníčka, které vytvořili uživatelé zařízení. Práníčko i vstřícné slovo vytvořily na tváři pacientů úsměv a do jejich srdcí vnesly trochu radosti.

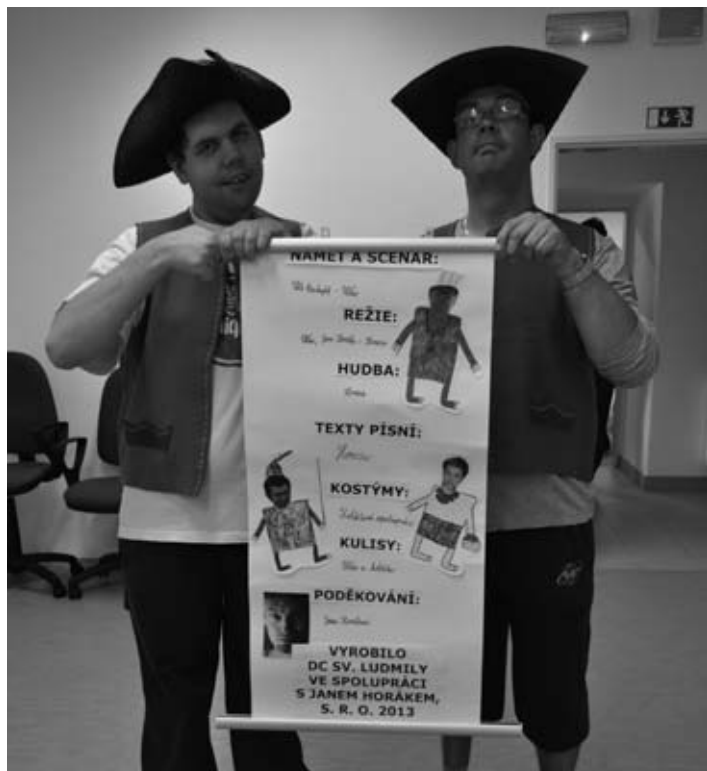
Každý z nás by si měl uvědomit, že radost je důležité nejen prožívat, ale také umět předávat. Tímto bych chtěla poděkovat za spolupráci vedení a personálu oddělení LDN v nemocnici v Uherském Hradišti a na poliklinice v Uherském Brodě.

*Mgr. Radka Stuchlíková,
vedoucí*

Foto: archiv OCHUH

V Denním centru si zahráli pohádku o černokněžníkovi

V životě jsou radosti, ale i starosti. Každý se vyrovnává se svými bolístkami po svém. Ale jsou mezi námi i tací, kteří jsou spokojení, šťastní a veselí neustále. O tom se můžete přesvědčit, když navštívíte kterékoliv zařízení s lidmi s mentálním postižením.

Poslední červnový čtvrtek bylo v Denním centru sv. Ludmily Oblastní Charity Uherské Hradiště velice živo. Do nových prostor, improvizovaného divadelního sálu, se začali scházet rodinní příslušníci a další hosté, aby se pobavili při představení Pohádka o černokněžníkovi. „Herci“ měli nefalšovanou trému, netrpělivě čekali, až se usadí poslední návštěvník, jen aby mohli začít a ukázat plody své tvrdé práce.

Více než půl roku nacvičovali pod vedením herce Slováckého divadla Jana Horáka. Ze začátku jednou týdně, ale ve finiši už třikrát týdně. Mezi opravdovým hercem Honzou a dalšími aktéry vzniklo krásné kamarádství. Pohádku napsal a kulisy navrhoval Vítek Pochylý. Během zkoušení se několikrát měnily kulisy, text se doplňoval a předělával. Byla to velice náročná práce do poslední chvíle. Hlavní role černokněžníka se velmi dobře zhostil autor pohádky Vítek. Další role krále, královny, princezny, prince, dvorního šaška, strážce nebo komorníků obsadili neméně důležití herci. Během představení několikrát zazněl bouřlivý a neutichající aplaus.

Na závěr, na přání autora, byly dámské herecké části předány kytice květů. Herci a všichni přítomní byli pozvaní k bohaté svačební tabuli. Celé odpoledne by nebylo tak pohodové, kdyby nad vším nebděla vedoucí Denního centra Jana Dohnalová a její kolegyně Lenka Kaňovská, Petra Hyblerová, sestra Jana Lukáčová a Hana Matějková. Všem patří vřelé poděkování a obdiv.

Odpoledne, plné radosti a pohody, pokračovalo při lidových písničkách za doprovodu harmonikáře Jarka.

*Z dopisu Aleny Bazalové,
spokojené účastnice představení
Foto: Iva Kučerová*

Pejsci potěšili uživatelky Centra denních služeb pro seniory

Uplynulý týden zpríjemnila den uživatelkám centra Markéta Mišáková, která se věnuje Canisterapii, se svými šesti jezevčičky. Pejsci svou přítomností pohladili uživatele nejen na duši, ale podnítili je ke vzpomínání na jejich domácí mazlíčky z dob mládí. Uživatelky Centra denních služeb pro seniory si s jezevčičky vytvořily přátelské pouto a už nyní se těší na další setkání se čtyřnohými kamarády. Ačkoli pejsci jsou němě tváře, dokážou vyčarovat úsměv na tváři každého člověka.

Mgr. Radka Stuchlíková,
vedoucí Centra denních služeb pro seniory
Foto: archiv CDS

Vzhůru na Šrotík

Výlet do Kovosteelu ve Starém Městě, kde se nachází sběrna odpadních surovin, jsme uskutečnili v polovině července spolu s našimi kolegy z Centra svaté Sárý. A protože rodiny s dětmi měly kratší krok, TULiPácký tým – složený z teenagerů – rychleji dosáhl červenobílého majáku zvaného Šrotík, který je dominantou areálu společnosti. Tedy cíle naší společné cesty.

Maják byl prý postaven, aby lidem ukazoval správnou cestu v moři odpadů. Tak zněl i název absolvované exkurze. „Nejprve jsme se dozvěděli něco o kouzlech a magii týkající se třídění a zpracování odpadu, a to během cesty vláčkem Steelinkou. Děti se naučily, jak třídit odpad.“ A že to bylo nejen zábavné, ale i poučné, dosvědčila desetiletá Anna. „Už vím, že ten modrý kontejner je na papír, žlutý na plasty, zelený a bílý na sklo, hnědý na bioodpad,“ řekla mladá účastnice exkurze. „Po objížděce areálem jsme se podívali do Kongresového centra, kde jsme zhlédli výstavu uměleckých děl studenů hradištské UPRUM a ihned poté jsme se vydali na prohlídku desítek zvířat vyrobených z kovového šrotu,“ poznamenala Lucie Kročilová, sociální pracovnice Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež TULiP. V KovoZoo jsme strávili více času, prohlédli jsme si desítky zvířat všeho druhu. Jejich zvláštností ovšem je, že nedýchají ani se nehýbou. Jsou totiž z kovu. A pak nás čekal připravený prográmek. „Naši uživatelé se pustili do organizace programu. Pro mladší výletníky z Centra svaté Sárý si připravili aktivity ‚Najdi zvířecí rodiče‘, ‚Recyklace‘ a ‚Slepýš‘. Neváhali dětem poradit a podat pomocnou ruku, když něco potřebovali,“ uvedla spokojeně vedoucí TULiP Jitka Janošková.

Na závěr nás čekal výstup po devadesáti čtyřech schodech na maják. Pokud vystoupíte až k samému vrcholu, rozprostře se před vámi krajina lemovaná vrcholky Chřibů s hradem Buchlovem. Ani plachetnice, ukotvená u majáku, nás neklamala. Zájemci si mohli zatočit kormidlem i zazvonit na lodní zvon.

Akce byla finančně podpořena Zlínským krajem z projektu „Jsem v cajku!“, určeného na aktivity prevence rizikových typů chování. Děkujeme!

Červnové hrátky s Tulipáky

Den dětí: Letošní deštivé počasí nám v hradištském nízkoprahovém klubu TULiP na dobré náladě rozhodně neubralo, spíš naopak – návštěvnost byla extrémně vysoká. Ke Dni dětí jsme věnovali našim uživatelům dárek v podobě návštěvy kina a společně zažívali v 3D animovaný snímek Království lesních strážců. I následující pondělí 3. 6. jsme se rozhodli zpríjemnit zábavným odpolednem plným napínavých her. A to dokonce v pirátském stylu – měli třídít vzácné koření v nelehkých podmínkách tropických nemocí (třídění papírků v rukavicích), kotvit loď v mořských hlubinách, kde je jen málo světla (cesta a uzlování poslepu), správně odhadnout vzdálenost od majáku (odhad bez zrakové kontroly), najít navigační souhvězdí noční oblohy (imaginační rychlo-hra) a nakonec se vydat na pouť po ostrově pokladů, kde je jedna veršovaná hádanka vedla ke druhé až k vytouženému pokladu.

Bužírkování a jiné motání: Pro velký zájem o všeliké kreativní tvoření se v klubu 13. 6. uskutečnila výtvarná dílna Bužírkování a jiné motání, kde se zájemci mohli naučit jednoduchou techniku výroby klíčenek, náramků a jiných ozdob z pestrobarevných bužírek či bavlnek. Výtvary si pak jejich majitelé hrdě připnuli ke klíčům, na zápěstí nebo je věnovali jako vlastnoruční dárek někomu blízkému.

Přesmírák: bylo to velmi výstižné heslo pro preventivní besedu, kterou si pracovníci připravili na 25. 6. 2013. Ta obsáhla jedno z nejčastěji probíraných témat na klubu – alkohol. První část besedy jsme věnovali rizikům a dopadům na zdraví člověka, k čemuž nám posloužil obrázek s Barney Simpsonem, kde jsme společně pátrali, které části těla pijana mohou být ohroženy. Nakonec jsme dospěli k závěru, že se člověk nadměrným pitím ohrožuje celý. Pak přišla na řadu úrazovost při pití, problémy týkající se uvolně-

ných zábran či stoupající agrese (=> trestná činnost, sebevraždy, nebezpečný sex apod.). Bavili jsme se také o otravě alkoholem a proč s takovým člověkem pracovat, jak na něj dávat pozor a poskytnout první pomoc. Dostali jsme se i k tématu závislosti na alkoholu a řekli si něco o deliriu tremens a následně o možnostech léčby, pustili si prezentaci k zachytným stanicím, kde mohli účastníci zhlédnout autentické fotografie z těchto zařízení a rovněž zjistili částky, které se zde platí – což by je mohlo od pítí do nemoty odradit, vzhledem k dvanácti a půl tisícům, které by museli zaplatit na Zlínsku. Nakonec si každý mohl vyzkoušet na vlastní kůži jaké to je, jet autem „pod vlivem“, a to díky počítačové hře, před kterou se museli několikrát zatočit dokola a hned poté usednout za volant.

Nealkodiskotéka: Zlatým hřebem června a hlavně pak konce školního roku byla tradiční Nealkodiskotéka pro -náctileté v Orlovně. Kdo přišel, mohl se odpoledne po vysvědčení, pod taktovkou DJ Rataje, zcela vyřádit v rytmu tance a úžasných laser efektů. Ve chvílích odpočinku a nabírání sil byl pro účastníky připraven bar s občerstvením, kde nechyběl ani drink v podobě vyhledávaného nealko TULi-mojita. Bujaré křepčení na parketu v záplavě světla a balónek tak udělalo definitivní tečku za letošní školní docházkou.

Všechny červnové akce se mohly uskutečnit díky finanční podpoře Zlínského kraje z projektu „Jsem v cajku!“, určeného na aktivity prevence rizikových typů chování. Děkujeme!

Za kolektiv NZDM TULiP zaslala Mgr. Jitka Janošková

Charita Vsetín

Uplynulý půlrok v NZDM Zrnko při Charitě Vsetín

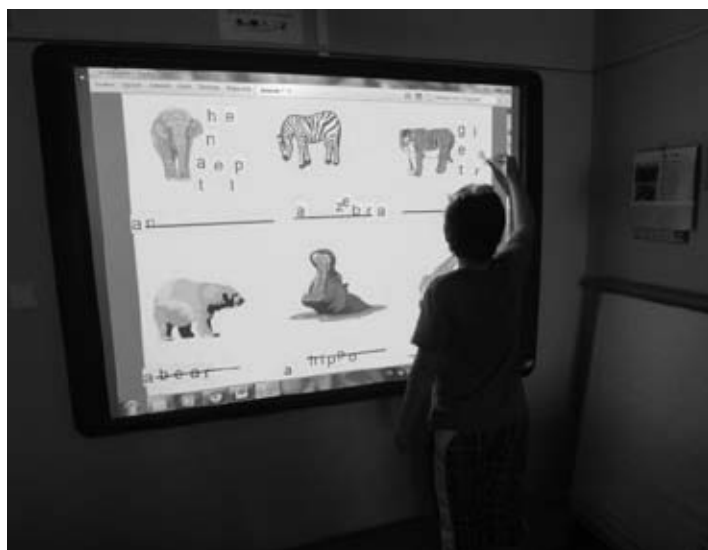
Od ledna do června 2013 se v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrnko při Charitě Vsetín stále něco dělo. Díky Podprogramu na podporu NNO v oblasti prevence rizikových typů chování v roce 2013 bylo možné realizovat řadu zajímavých akcí, které dětem nabídly smysluplné trávení volného času, rozvíjely jejich schopnosti a dovednosti, přinesly jim nové zážitky a zkušenosti. Pravidelně ve stanovený den v týdnu probíhaly sportovně zaměřené dílny. Velkému zájmu se těšil trénink boxu pod vedením dobrovolníka s bohatými zkušenostmi s tímto sportem. Sportovní nadšence lákala také hra fotbalu v tělocvičně místní základní školy, kterou jsme navštěvovali každé pondělí. Dívky se mohly zapojit do čtvrtetního cvičení aerobiku, při kterém se vždy pořádně zapotily, ale také zažily radost z pohybu při hudbě. Ukázalo se, že řada dětí v sobě ukrývá bohatou kreativitu, to když jsme několikrát do měsíce tvořili zajímavé výrobky. Vznikala originální dílka – náušnice z různých druhů materiálu, velikonoční zá-pichy, pestrobarevné mandaly, magnetky, ... Pro soutěživé typy dětí byly uspořádány turnaje. Soutěžilo se ve fotbale, ping pon-

gu, kresbě a malbě, stolních hrách a stolním fotbálku. Vítězové si vždy odnesli zaslouženou odměnu. Na konci června proběhlo rozloučení se školním rokem a přivítání letních prázdnin. Špatné počasí nám překazilo plány na posezení okolo ohně na nedalekém kopci, proto jsme museli zůstat v klubovně. Tato skutečnost však neubrala na příjemně předprázdninové pohodové náladě zúčastněných. Zpívalo se s kytarou, zahrála se týmová hra, děti se podílely na přípravě gulášové polévky a špekáčků, které jsme upekli v troubě. Celé dění akce průběžně fotografovali uživatelé, kteří si osvojovali základy práce s digitálním fotoaparátem. Školní rok jsme zakončili také návštěvou kina. Děti zhlédly veselý animovaný snímek, který byl promítán ve 3D, což bylo pro mnohé velkým zážitkem.

*Mgr. Silvie Krhutová
Charita Vsetín, NZDM Zrnko*

Udržitelnost projektu „Vzdělání – cesta k úspěchu“

Charita Vsetín, Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Zrnko, realizovala od 1. 8. 2011 do 28. 2. 2013 projekt „Vzdělání – cesta

k úspěchu“, který se zaměřoval na systematickou podporu vzdělávání dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí, navštěvujících ZŠ běžného typu. Projekt zahrnoval dvě klíčové aktivity – mimoškolní přípravu dětí a realizaci vzdělávacích modulů navazujících na mimoškolní přípravu. V těchto aktivitách i zaměření nadále pokračujeme jako samostatná aktivita „Mimoškolní příprava Sidera“.

Od 1. 3. 2013 Mimoškolní přípravu Sidera navštívilo celkem 23 dětí z pěti vsetínských základních škol, nejvíce pak z blízké ZŠ Sychrov. Pravidelně docházelo 16 dětí, s menší pravidelností pak 3 děti, 4 děti z různých důvodů přestaly mimoškolní přípravu navštěvovat. Při přípravě jsme vycházeli z individuálního plánu každého dítěte, který byl sestaven podle jeho zjištěných vzdělávacích potřeb. V cílech individuálních plánů pak byla nejvíce zdůrazňována potřeba pomoci se zvládnutím učiva matematiky, českého jazyka a anglického jazyka. Velký důraz jsme kladli na motivaci dětí ke vzdělávání, individuální přístup k dítěti, užívání aktivizačních metod výuky a také na rozvoj schopnosti sebehodnocení.

Při hodnocení individuálních plánů, které bylo provedeno ke konci školního roku 2012/2013, většina dětí uvedla, že se zlepšila ve škole

a má zájem docházet na mimoškolní přípravu i v následujícím školním roce. Také učitelé uvedli, že pravidelná návštěva mimoškolní přípravy dětem prospěla a měli by zájem o spolupráci také příští školní rok.

V měsíci dubnu jsme v 5. třídě ZŠ Ohrada zrealizovali vzdělávací modul „Zábavná matematika“. Naplánovaná realizace modulu „Naučné stezky v okolí“ v ZŠ Sychrov byla po domluvě s třídní učitelkou 5. třídy přesunuta kvůli špatnému počasí na následující školní rok.

V průběhu období fungování Mimoškolní přípravy Sidera nás kontaktovala řada zájemců o mimoškolní přípravu, které jsme ale museli z důvodu naplněné kapacity služby a z důvodu zachování individuálního přístupu k dětem odmítnout. Jednalo se nejen o děti

či rodiče, ale také o třídní učitele, pracovníky OSPOD a Azylového domu pro matky s dětmi. Poukazuje to na potřebnost podpory dětem ze sociálně znevýhodněného prostředí při vzdělávání a překonávání bariér sociálního znevýhodnění, které by jim mohly stát v cestě za budoucím pracovním uplatněním.

*Mgr. Silvie Krhutová,
pedagogický pracovník*

První prázdninový měsíc v Zrnku

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Zrnko při vsetínské Charitě nabídlo svým uživatelům možnost prožít první měsíc volna jaksepatří prázdninově. Slunečné počasí přálo jak návštěvě Aquaparku ve Frenštátě p. Radhoštěm, tak výšlapu na horu Radhošť. Přestože nohy trochu bolely a slunce nemilosrdně páli, za ty mraky borůvek a výhled široko daleko výlet určitě stál. Sportovním nadšencům jsme nabídli možnost zalézt si na lezecké stěně v ZŠ Luh, a to hned třikrát. Děti a teenageři, kteří rádi tvoří, vyráběli originální obaly na CD a také grafity zdobili velkou dřevoštěpkovou desku, kterou jsme následně umístili na chodbu zařízení. Nechyběla ani týmová hra, kterou jsme hráli venku, při které záleželo na týmové spolupráci a vzájemném respektu zúčastněných. Jako téma měsíce a také celých prázdnin jsme zvolili „Prevence úrazu“. S dětmi jsme vytvořili koláž z fo-

tek z akcí a výletů, které v Zrnku proběhly, ke každé fotce jsme napsali, jak se chovat v dané situaci, abychom předešli úrazu. Každou středu probíhalo tančení při moderní hudbě, každý čtvrtek byl dívkám ponechán prostor pro cvičení aerobiku a starší chlapci si mohli vybit energii u boxovacího pytle. Velkému zájmu se i nadále těšila dílna focení, při které děti samy mohou zachycovat objektivem dění kolem sebe a zdokonalovat tak své estetické citění.

*Mgr. Silvie Krhutová,
NZDM Zrnko*

Charita Zlín

Věrozvěstové zavítali za pracovníky i uživateli (červen 2013)

V roce 1980 Cyrila a Metoděje prohlásil papež Jan Pavel II. za spolupatrony Evropy. Cyril a Metoděj jsou také hlavními patrony Moravy. I tato informace zazněla při setkáních, která jsme uspořádali jak pro všechny pracovníky organizace, tak uživatele, které oslovují námi nabízená klubová či pastorační setkání. A tak se postupně, během června, na téma výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, sešlo téměř sedm desítek posluchačů, aby společně shlédli dokument o našich věrozvěstech, aby naslouchali, diskutovali a také, aby se zapojili do vědomostního kvízu. Velké poděkování za

přípravu a prezentaci tématu zaslouží pastorační asistentka, sestra Sylvia, která napsala: „Setkání se zaměstnanci pro mě bylo důvodem k radosti a současně i podnětem k další pastorační službě. Jsem vděčná za jimi vyslovené poděkování, za zajímavé pastorační setkání, při kterém si mohli vzájemně mezi sebou změřit základní vědomosti o našich hlavních patronech pomocí kvízu anebo taky možností sdílet se zážitky spojené buď s poutí na Velehradě anebo v daleké Soluni. Myslím, že pozitivním hodnocením je i vyslovené přání pokračovat v poznávání našich dalších osobností – světců. Moc

mne také obohacují klubová setkání se seniory. I když kapacita klubů, kde se vždy setkáváme, není plně obsazená, jsem vděčná za ty, kteří přicházejí. Je pro mne potěšením, když hosté odcházejí domů s otázkou, kdy bude zase další setkání. Nemohu zapomenout poděkovat a pochválit pracovnice pečovatelské služby, které pro uživatele připravily občerstvení a s úsměvem je obsloužily.“

**Ing. Pavla Romaňáková, projektová manažerka Charity Zlín,
a sestra Sylvia, pastorační asistentka**

Sladký Den Charity Zlín

Vítězný tým Drahoš, Eva, Andrea a Hana se svým kolektivním soutěžním příspěvkem, jemuž na paty šlapal hruškový frgál připravený zdravotními sestřičkami.

Je již tradicí, že v čase předprázdninovým se schází pracovníci organizace s rodinnými příslušníky, spolupracovníky a příznivci při Dnu Charity Zlín ve štípském poutním místě. Již tradičně je snahou, aby setkání bylo v něčem netradiční. A to se, myslím, letos opět povedlo. Na prvním mís-

tě šlo o netradiční počasí: rozhodlo se tvářit zamračeně, deštivě a chladně. O to více všem přišlo vhod úvodní setkání v sále Matky Marie Scryll, kde bylo připraveno něco málo i na zahřátí. Následovalo krátké netradiční seznámení s historií poutního místa a mše svatá, obě v režii otce Františka, místního faráře, který při mši svatě několikrát opakoval citaci sv. Bruna, která mne oslovila: „Buďte stateční ve víře, pevní v naději a vytrvalí v lásce“. Netradiční počasí, tedy stále trvající déšť, podpořený větrem, nám nedovolil uskutečnit plánovanou prohlídku revitalizovaného Mariánského náměstí a už vůbec ne rozpochybovat plameny připraveného táboráku, a tak jsme s vděčností přijali opět možnost netradičně pobýt v již zmiňovaném sále. To byla ale výhra, neboť stoly byly zaplněny soutěžními příspěvky a mohlo se začít hodnotit. A co bylo předmětem (netradiční) soutěže? No přece koláčky, štrůdlý, dortíky, frgály, zkrátka jsme hledali „bochte roku“. Hodnocení lehké nebylo, neboť z dvanácti příspěvků byl jeden chutnější než druhý. Proto také byli všichni, kdo se dobrovolně a s nadšením zapojili, odměněni drobnostmi typu bublifuk, kvarteto, pastelky, hry Černý Petr či Člověče, nezlob se. Vítězem se stal kolektiv pečovatelské služby, který díky výhře zavítá do multikina. Vítězství je jistě nezpochybnitelné, nicméně do ucha mi bylo zašeptáno: „Ještě, že špekáčky z trouby připravené sestrami karmelitánkami neměly přidělené soutěžní číslo, nebo by to sladké košťování jistě vyhrály.“

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín**

Pracovní poradu týmu zastoupila společná terapie

Obohacení novým kulturním zážitkem je u všech znatelné

Mnohé kolektivy se před prázdninami loučí u táboráku, jiné u poledního vepřo-knedlo-zela. My jsme si dali jednu terapii. Přímo art, tedy terapii uměním. Mohli jsme navštívit třeba galerii, ale my toužili po

samotném tvůrčím procesu. A tak po krátké teorii jsme pod vedením zkušené pedagožky začali ve skupině vyjadřovat své pocity, nálady, prožitky, myšlenky či emoce a možná jsme ve svých výtvořech na sebe prozradili i to, co jsme nechtěli. Nicméně účel byl splněn. Kromě faktu, že jsme po delší době společně zažili zcela jinou pracovní poradu a možná se ještě více poznali, jsme měli možnost prakticky se seznámit s arteterapií a ještě více artefietikou. Kolegyně Eva Danieľová se mi na druhý den svěřila: „Dnes už zpětně musím říct, že mě setkání posunulo, zklidnilo. A hlavně jsem se cítila dobře v kolektivu, který tam byl. Arteterapie v sobě ukrývá mnoho činností. Každý v ní může najít něco nového – s čím nepočítal, co nevěděl o sobě ani o druhých.“ Díky vstřícnosti terapeutky jsme pro potřeby Centra denních služeb pro seniory získali zajímavý materiál pro práci s uživateli a také tipy na možnou spolupráci nejen ve jmenované službě. Obdobné setkání by mohlo být ku prospěchu i našim uživatelům.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín**

Myslet v létě na zimu se vyplatí

I v létě je potřeba myslet na zimu. Tímto jsme se ve Zlíně řídili a udělali jsme dobře! Hned jednu velkou skříň jsme zaplnili zásobami. A ne ledajakými. Lidumila s.r.o., chráněná dílna Uherské Hradiště, nám splnila vše, co nám na očích viděla a její švadlenky vykouzlily úžasné tříkrálové kostýmy i s výšivkami, kterými se budou pyšnit koledující pracovníci Charity Zlín. Děkujeme za kreativitu a vstřícnost všem v chráněné dílně. A vy ostatní neváhejte, setřete letní pot z čela a tvořte zimní zásoby!

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Kostýmy budou jistě přitahovat zraky zlínské veřejnosti. (Foto archiv chráněná dílna)

Obec Všemina pro Mlékojedy. Jak to všechno bylo

Zástupci obce Všemina přivezli do Mlékojed šek na částku 47 810 Kč, kterou věnovali obyvatelé obce, za což jim patří hluboké poděkování.

Zase udeřily povodně. To všichni víme. Jsou mezi námi tací, kterým je to lhostejné, tací, kteří si řeknou: „Když já jsem měl problém, také nikdo nepomohl.“ Jsou mezi námi také ti, kteří chtějí pomoci a stále nevědí jak, no a pak ti, kteří chtějí pomoci a svoji pomoc realizují. Když už bylo v prvním červnovém týdnu zřejmé, že voda je nekompromisní, obrátil se

na Charitu Zlín starosta obce Všemina s prosbou o pomoc. Ne, jejich obec voda nezasáhla. Chtěl pomoci s pomocí. To tiž místní dobrovolní hasiči oslovili starostu a přednesli mu svůj nápad, materiálně pomoci kolegům z některé postižené obce a současně tak získat v Čechách nové přátele. Ale k zajištění materiální pomoci jsou potřebné finance. A tak se rozběhly meily, roztočily telefonáty a velmi brzy bylo jasno. V obci bude pod záštitou Charity Zlín realizována sbírka do zapečetěných sbírkových pokladniček pro účely humanitární pomoci při přírodních katastrofách a živelních pohromách, přičemž organizačně ji zajistí právě Sbor dobrovolných hasičů Všemina. Připravit veškeré dokumenty a zapečetit kasičky už byla pomyslná třešinka na dortu. I když to asi není úplně pravda. Skutečnou třešni na dortu bylo osobní setkání starosty Roberta Tomšů a tří dobrovolných hasičů z obce Všemina se zástupci tří rodin obce Mlékojedy a starostou, panem Ing. Ondřejem Schořem, který nešetřil slovy díky: „Za pomoc všem moc děkuji. Opět se podařilo dohnat lidi k slzám dojetí. Ještě jednou, děkuji.“ A že finanční pomoc nepůjde ke kolegům hasičům, ale do tří postižených rodin, bylo dohodnuto v době našeho sbírkového „papírování“. Za podporu a spolupráci děkuji kolegům z Olomouce, Litoměřic a Prahy a pochopitelně především všem z obce Všemina a do Mlékojed zasílám přání všeho dobrého.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

V létě u nás nehřeje jen sluníčko, ale i pochvala uživatelů

Je hodně věcí, které dokážou tak zvaně zahřát u srdce. Mezi to se dá jistě zařadit pochvala. Někdo chválí svými ústy stále, jiný je na pochvaly opatrný. Zrovna tak je to s přijímáním ocenění. Po většinu dne usměvavá vedoucí naší pečovatelské služby, paní Boženka Sukopová, patří k těm, kteří umí pochválit, když jde o povzbuzení zasloužené. A jelikož se v přímé péči už nějaký ten pátek pohybuje, dobře ví, kdy není třeba slovy chvály a poděkování šetřit. Úplně jiná situace ovšem pro celý pracovní kolektiv nastává, když pochvala přijde od uživatele. Ty, které na stole vedoucí pomyslně přistály v posledních

◀ Pečovatelky (zleva) paní Michaela, Šárka, Boženka (vedoucí služby) a paní Milena. Na záběru k textu schází paní Magda.

dnech, komentuje ona sama: „V měsíci červenci jsem obdržela pochvaly na pracovníky naší pečovatelské služby, které nejen mne, ale především děvčata zahřály u srdce.“

První z pochval byla od manžela zesnulé uživatelky, který chtěl upřímně poděkovat pracovnícím za péči o jeho milovanou manželku, podle jeho slov „jí děvčata pomáhala lépe snášet to nejtěžší období života a byla pro ni v kritických chvílích oporou“.

Další poděkování přišlo od našeho dlouholetého uživatele, který chtěl poděkovat všem pracovnícím za pomoc a podporu, které se mu dostává. Řekl mi, že je nesmírně rád, že s naší pomocí může dožít doma, ve svém známém prostředí.

Tyto pochvaly nejsou výjimkou. Při svých návštěvách uživatelů či rozhovorech s rodinnými příslušníky slyším často pozitivní hodnocení pracovníků a jejich profesionálního přístupu. Jsem na náš kolektiv pyšná a velmi si přístupu pečovatelek vážím. Proto také na společných pracovních poradách s radostí slova díky předávám děvčatům, která toto považují za nejvyšší uznání jimi poskytované služby.“

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporují statutární město Zlín, MPSV a drobní dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Tak už máme také „fejs“

Myslím, že už to všichni znáte. Vytvořit koncepci, připravit podklady a hurá na sociální síť. To vše se mi podařilo. Nyní trénuji slovní obraty, abych srovnala krok s mazáky a hlavně se zapojila do sdílení, komentování, sledování a nevím čeho všeho ještě. Tak

když vám vyjde čas, přidejte se a podpořte zlínské snažení. Jsme zde: <https://www.facebook.com/CharitaZlin>.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

V létě pro vás připravujeme podzimní překvapení

V průběhu prázdnin na naší škole neprobíhá výuka a budovy školy tak zůstávají poněkud tiché. Přesto jsme ale byli vidět na Velehradu, kde byly vystaveny ve stanu Arcidiecézní charity Olomouc naše propagační materiály.

Článek studentky Lucie Dostálkové o tom, jak děti v Indii vyrábějí cihly, si můžete přečíst v srpnovém čísle časopisu Žlutý. Mnozí studenti pak o prázdninách pracují na několika překvapeních, které pro veřejnost připravujeme na podzim.

Dobrovolnická fairtradová skupina se před závěrem školního roku sešla, aby vytvořila seznam nápadů na zajímavé osvětové akce. Několik z nich pro vás zorganizujeme ještě do konce tohoto kalendářního roku. Prozradíme zatím jenom tolik, že budeme

promítat dokumentární filmy, vystavovat fotografie, apelovat na veřejnost, aby nevyhazovala potraviny, a pokusíme se propojit naši osvětovou činnost také s akcí studentů v sociální oblasti v Olomouci. Vše konkrétní se dozvíte včas.

Další dobrovolnická skupina šesti studentek z obou forem studia vytvořila v červnu redakci novin, které poprvé vyjdou u příležitosti veletrhu pomaturitního vzdělávání Gaudeamus v Brně začátkem listopadu. Již během léta ale budou studentky pracovat na svých článcích na témata, která si samy vymyslely. Máte se na co těšit.

Mgr. Magdaléna Vaculčíaková

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita připravila „úklidové“ balíčky pro domácnosti

Pracovníci a dobrovolníci Arcidiecézní charity Olomouc připravili 160 balíčků, které charitní pracovníci v oblastech letošních povodní rozdávali při svých návštěvách nejhůře zasažených domácností. V pondělí 8. 7. 2013 byly balíčky dopraveny do skladů v Praze a Českých Budějovicích. Každý balíček obsahoval důležité pomůcky, které se doma můžou hodit

– prostředek na mytí nádobí, houbičku, čistič odpadů, univerzální čistič, desinfekční prostředek, mýdlo, hadr na podlahu a gumové rukavice. Rodinám určitě pomohly rovněž prášky na praní a avivážní prostředky, které chce Charita rozdávat v další fázi pomoci zasaženým povodněmi. Ušetřené finanční prostředky pak může domácnost použít na jiné účely

– spolu s finančním příspěvkem Charity například na základní vybavení poničených místností či zaplacení služeb spojených s odstraňováním následků povodní. Většina prostředků byla pořízena z finanční sbírky uspořádané zaměstnanci firmy Fosfa, a. s. v Břeclavi. Část z prostředků

věnovala i sama Fosfa. Celkem se jedná o pomoc zasaženým domácnostem ve výši přes 38 tisíc korun.

mn

Charita ČR rozděluje peníze z povodňové sbírky. Půl milionem eur přispěli Němci

Rozruch kolem povodní pomalu utichá. Charita Česká republika už po prvních dvou týdnech zhodnotila svou povodňovou pomoc. Do domácností tehdy zapůjčila 228 vysoušečů a rozdala mimo jiné:

- **2930 litrů desinfekce a čistících prostředků**
- **3174 ks náradí, nástrojů a pomůcek pro úklid**
- **2103 ks pracovních oděvů a ochranných pomůcek**

„Charita rozdala v prvních dvou týdnech vyplaveným domácnostem materiální pomoc v celkové hodnotě přes pět milionů korun,“ říká národní povodňový koordinátor Charity ČR Martin Zamazal. Vedle toho pomáhali i charitní zaměstnanci a dobrovolníci. Konkrétně

- **135 pracovníků v prvních dnech provedlo monitoring**
- **30 lidí pomáhalo s úklidem**
- **106 pracovníků provedlo prvotní sociální šetření a stejný počet poskytl psychologickou první pomoc**

Pomoc pokračovala i v dalších týdnech. Příspěvky na povodňové konto Charity Česká republika rostly, přibyl i dar německé Charity. Pracovníci v terénu vytypovali stovky domácností, které dostanou přímou finanční pomoc.

Charita Česká republika pomoc směřovala přímo do vyplavených domácností. Mnoha lidem rozdala i přímou finanční pomoc, například na opravy domovů, nákup kotlů, ledniček a dalšího nezbytného vybavení.

„Charita byla asi jediná, která nám pomohla finančně,“ říká paní A., která před lety koupila dům v jednom jihočeském městečku, s tím, že voda z řeky při jarním tání sněhu nejvýš zalije cíp zahrady. Při letošních záplavách však přišli o všechno, nepomohlo ani, že věci pokládali na židle...

„Zatím jsme rozhodli o rozdělení asi deseti milionů korun, z toho polovina směřuje do severních a středních Čech a města Prahy. Dalšími téměř čtyřmi miliony ze sbírky podpoříme vyplavené domácnosti v jižních a východních Čechách. Menší částky pak pomáhají v Čechách západních a také na Uherskohradištsku, kde byly bleskové povodně,“ uvádí ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. Dodává, že část financí již byla rozdělena, část Charita ČR rozdává v nejbližších týdnech a o dalších čtyřech milionech rozhodne, jakmile budou úplně dokončena sociální šetření v terénu.

Na pomoc v severních Čechách získala Charita ČR navíc dalších 500 000 eur (přibližně 12,5 milionu Kč), které daroval Svaz německé Charity (Deutscher Caritasverband. V jednání jbyly i dary pro střední a východní Čechy.

Tyto prostředky půjdou také především na přímou pomoc zatopeným domácnostem, počítá se ale i s přípravou na další mimořádné události, tedy školení a vybavení speciálních týmů.

„Pomoci si velice vážíme. S německou Charitou spolupracujeme již mnoho let, přesto mě tato velkorysá nabídka mile překvapila,“ vyjádřila se k německé charitní podpoře ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková.

Pro přímou finanční pomoc má Charita ČR vytypováno více než 600 domácností. Kromě toho již přijala a rozdala materiální pomoc v hodnotě přes 6,5 milionu Kč.

**Barbora Umancová, Jan Oulík, oddělení pro tisk a komunikaci
Charity ČR,
Martin Zamazal, národní povodňový koordinátor Charity ČR**

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, červenec–srpen 2013 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnikl@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 8. 2013. Uzávěrka příštího čísla 5. 9. 2013